

Wolsztyn, dnia 14 grudnia 2020 roku

BSF.3132.3.2020

Interpretacja indywidualna przepisów prawa podatkowego

Na podstawie przepisów art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.), w związku z art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 czerwca 2020 roku

wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego z tytułu opłaty targowej w zakresie: uznania, iż świadczone przez wnioskodawcę usługi gastronomiczne nie podlegają opłacie targowej organ podatkowy uznaje stanowisko strony w przedstawionym stanie faktycznym za prawidłowe.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 16 czerwca 2020 roku

zwróciła się do organu podatkowego o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w sprawie podlegania opłacie targowej świadczonych przez Wnioskodawcę usług.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny.

prowodzi działalność gospodarczą zgodnie z PKD 56.10.B - ruchome placówki gastronomiczne, 56.21 – przygotowanie i dostarczanie żywności dla odbiorców zewnętrznych (catering), 56.29 – pozostała usługowa działalność gospodarcza i 56.30.Z przygotowanie i podawanie napojów.

W ramach prowadzonej działalności przygotowywane i sprzedawane są frytki. We wniosku opisano proces przygotowania posiłku. Frytki będące produktem głęboko mrożonym wsypywane są do pojemnika i smażone w oleju. Następnie frytki wyjmowane są do odcieku i przekładane na tackę. W zależności od zamówienia klienta zapiekane są w piekarniku pod serem i dodatkami. Frytki podawane są na papierowej tacce lub pakowane w kartonik. Wnioskodawca zapewnił, że w punkcie nie prowadzi sprzedaży produktów gotowych, takich jak napoje, słodycze, itp.

W tym stanie faktycznym : zadała pytanie:

Czy wymieniona i opisana działalność gospodarcza, jako usługowa działalność gastronomiczna podlega opłacie targowej, zawartej w ustawie o podatkach lokalnych lub jakichkolwiek innych przepisach?

Wnioskodawca nie przedstawił jednoznacznie własnego stanowiska w tej sprawie.

Opłata targowa stanowi daninę publiczną, która zgodnie z art. 15 u.p.o.l. pobierana jest od osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, dokonujących sprzedaży na targowiskach, przy czym targowiskami są wszelkie miejsca, w których jest prowadzona sprzedaż. Opłacie targowej nie podlega sprzedaż dokonywana w budynkach lub ich częściach. Opłatę targową pobiera się niezależnie od należności przewidzianych w odrębnych przepisach za korzystanie z urządzeń targowych oraz za inne usługi świadczone przez prowadzącego targowisko. Zgodnie zaś z art. 16 u.p.o.l. zwolnione od opłaty targowej są osoby i jednostki wymienione w art. 15 ust. 1, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania położonymi na targowiskach.

W przedmiotowej sprawie wystąpiła do organu podatkowego z wnioskiem o dokonanie interpretacji podatkowej w przedmiocie podlegania opłatą targową świadczonych usług gastronomicznych.

Zasadniczą cechą usług jest ich niematerialny charakter przejawiający się dostawą usługi, która nie ma postaci materialnej. Nabywca usługi nie może nabyć jej własności.

Minister Finansów w interpretacji ogólnej z 24 czerwca 2016 r. (PT1.050.3.2016.156) stwierdził, że dla uznania czy dana czynność będzie zaliczana do klasy (...) 56 usługi związane z wyżywieniem istotne jest, czy oferowane produkty są w pełni przyrządzone i serwowane jako posiłek gotowy do bezpośredniego spożycia, czy też nie są przeznaczone do bezpośredniej konsumpcji, np. są zamrożone lub pakowane próżniowo i etykietowane z przeznaczeniem na sprzedaż.

W orzecznictwie sądów administracyjnych dominuje pogląd, że podmioty świadczące wyłącznie usługi gastronomiczne nie podlegają opłacie targowej.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 6 listopada 2013 r., sygn. akt I SA/Sz 539/13 podczas obciążania opłatą targową należy stosować wąską interpretację pojęcia „sprzedaży” zawartą w art. 15 u.p.o.l. zgodnie z art. 535 k.c. Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Tym samym przyjąć należy, że opłaty targowej nie można pobierać od każdej czynności dokonanej na targowisku, a wyłącznie umowy sprzedaży. Wobec tego nie podlegają opłacie targowej podmioty, które na targowisku nie dokonują sprzedaży, a świadczą jedynie usługi. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w przytoczonym wyroku sygn. akt I SA 539/13 wskazał wyraźnie, iż „(...) usługi gastronomiczne w swoim zakresie obejmują także zawieranie umów sprzedaży, gdyż sprzedawca ostatecznie przenosi na nabywcę własność posiłku i mu ten posiłek wydaje, a nabywca odbiera posiłek i płaci cenę. Jednak usługa gastronomiczna zawiera w sobie także przygotowanie posiłku i jego podanie. Innymi słowy usługa gastronomiczna jest pojęciem zakresowo szerszym od sprzedaży i składa się z wielu czynności w skład których wchodzi także sprzedaż. Sąd zgadza się zatem z prezentowanym powyżej stanowiskiem, że przedmioty świadczące wyłącznie usługi gastronomiczne nie podlegają opłacie targowej.” Podsumowując, można przyjąć, że podmiot prowadzący wyłącznie działalność gastronomiczną jest zwolniony z obowiązku świadczenia opłaty targowej.

Również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 1 marca 2018 roku (sygn. akt ISA/GI 932/17) wskazał, „(...) O tym jednak, czy do analizowanego pojęcia "dokonywanie sprzedaży" w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.o.l. należy również zaliczyć odpłatne świadczenia złożone, zawierające oprócz czynności usługowych także charakterystyczną dla art. 535 k.c. sprzedaż, w tym w szczególności przygotowanych dań do spożycia - w ocenie Sądu decydują okoliczności konkretnego przypadku. To te niepowtarzalne okoliczności danej sprawy powinny determinować ustalenie, jaką konkretnie umowę zawarły strony transakcji: czy umowę sprzedaży, czy umowę usługi, w tym o świadczenie usługi gastronomicznej. W konsekwencji ustalenie tej kwestii ma decydujące znaczenie dla określenia w danym przypadku istnienia albo braku obowiązku podatkowego w opłacie targowej. Jeśli bowiem z oceny całej transakcji wynika, że elementy świadczenia usług poprzedzające lub towarzyszące sprzedaży dania, nie mają charakteru przeważającego, to należy przyjąć, że ma miejsce "dokonywanie sprzedaży" w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.o.l. Sprzedaży danego towaru przecież zawsze towarzyszy minimalny zakres świadczonych usług, jak umieszczenie towaru na półkach, wydanie towaru, czy wystawienie rachunku. Te czynności są wręcz immanentnie związane z dokonywaniem sprzedaży.

Co więcej, w odniesieniu do analizowanych czynności mających za przedmiot przygotowanie dania, o dominacji wykonywania usług nie powinno świadczyć np. samo podgrzanie produktu, ponieważ sprzedaż tego rodzaju asortymentu przeważnie się z tym wiąże. Zdaniem Sądu proste czynności usługowe nie przenoszą istoty realizowanej czynności prawnej, poza obszar, który stanowi o właściwości (naturze) umowy sprzedaży. Jeśli zaś czynności poprzedzające lub towarzyszące sprzedaży dania nie są pobieżne i znormalizowane, lecz są dostosowane do życzeń konkretnych klientów, dla których istotna jest jakość produktów, możliwość wyboru użytych składników, przypraw, kreatywność i sposób podania - to można zasadnie mówić o usłudze gastronomicznej. W tym przypadku w świadczeniu kompleksowym, zawierającym element sprzedaży mogą dominować czynności z zakresu gastronomii, a więc "sztuki przyrządzania potraw". W konsekwencji, takie świadczenia złożone należy w całości traktować jako realizowane w wykonaniu umowy usługi gastronomicznej, a więc nie podlegającej obowiązkowi uiszczenia opłaty targowej. Właściwości (natura) dokonywanej czynności prawnej w tym przypadku jakościowo wykraczają poza pojęcie umowy sprzedaży."

Oprócz wyroków sądów, w tym zakresie wypowiedział się również Minister Finansów. W piśmie Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych z 17 kwietnia 2014 r. (zn. PL/LS/838/1/MGS/14/RD-37635) stwierdzono m.in., że „opłacie nie podlegają podmioty, które na targowisku nie dokonują sprzedaży, lecz świadczą wyłącznie usługi. Co prawda, usługi gastronomiczne w swoim zakresie obejmują także zawieranie umów sprzedaży, gdyż sprzedawca ostatecznie przenosi na nabywcę własność posiłku i mu ten posiłek wydaje, a nabywca odbiera posiłek i płaci cenę. Jednak usługa gastronomiczna zawiera w sobie także przygotowanie posiłku i jego podanie. Usługa gastronomiczna jest zatem pojęciem zakresowo szerszym od sprzedaży i składa się z wielu czynności, w skład których wchodzi także sprzedaż. Podmioty świadczące wyłącznie usługi gastronomiczne nie podlegają opłacie targowej (wyrok WSA w Gdańsku z 24.02.2012 r., sygn. akt I SA/Gd 223/12 i wyrok WSA w Szczecinie z 6 listopada 2013 r., sygn. akt I SA/Sz 539/13). Jednakże sprzedaż gotowych wyrobów (napojów, słodczy itp.) bezspornie należy zaliczyć do działalności handlowej (sprzedaży) podlegającej opłacie targowej (wyrok NSA z 17.02.2010 r., sygn. akt II FSK 1610/08)".

Wobec powyższego organ stoi na stanowisku, iż:

świadczenie usługi gastronomicznej będącej rezultatem szeregu czynności związanych z przygotowaniem posiłku dostosowanego do życzeń konkretnych klientów jest zwolnione z opłaty targowej pod warunkiem, że nie będzie na tym samym stanowisku dokonywana sprzedaż produktów gotowych, takich jak np. lody na patyku, butelkowane napoje, słodczyce.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Burmistrza Wolsztyna.

Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Burmistrza Wolsztyna do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o wydaniu interpretacji. Skarga może być wniesiona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w terminie 30-tu dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60-ciu dni od dnia wniesienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Województwo Wielkopolskie
Wojewódzki Sąd Administracyjny
Wolsztyn